

162 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Baggermuseum

Onderlest was 'k 's in 't baggermeseum hier in Slierecht. Laet 'k daer nou nog nooit gewist zijn! "Hoe bestaot 't ", zou ie zegge. 'k Doch aaltijd dat daer voor mijn nie zôveul te zien was, mor viel dat effe mee! Die man die over van aales vertelde, die betrok-ie d'r gewoon hêemel bij. Hij wis waer die over praotte, want hij had zelf in de baggerij gezete.

Van aal die grôte baggerbaoze hinge d'r pertrette. Sommige wazze geschilderd. We zatte effe in de kaomer waer vergaoderd wier en grôte waarke wiere aangenome. D'r hing echt nog een sfeer ovvie 't zelf meegemaakt had. D'r was zelfs nog een kast mit de borrelglaosies en segaore kissies. De manne van de pertrette mosse nog 's kenne zien, wà voor grôte zuigers ze nou hebbe in vergelijking mit die klaaine meulentjies van toe. D'r wier ons verteld, dat 'r êên baos aaltijd op raais ging om waark op te doen. 't Gong toen aamel mit de bôt of mit d'n traain en je was wekelang onderweeg. Die zal dus ok nie veul thuis gewist zijn.

'k Hà nog een praotjie mit de man die ons rondlaaide. 'k Zee dà 'k faaitelijk ok uit een baggerfemielle kwam. Daer hà 'k nooit zô bij stil gestaon. 't Is bekant honderd jaer geleeje dat opao op 't waark in Engeland verdronke is. Hij was toe nog aarg jong en opoe trouwde weer. Dien aandere opao had vast waark bij de gemêente Rotterdam. Daer hieuw die mit m'n baggermeulentjie de haovers op diepte.

Hij ging dan 's maondassoches vroeg mit d'n traain van Baonhoek weg en kwam pas 's zaeterdassmiddas weer trug. Nou, en 'n broer van moeders, ome Aorie, was ok meulebaos. Die was in Indië gewist en in Egypte. In de vijftiger jaere is tie nog verongelukt in Frankrijk, omdà ze mit de meule 'n mijn opgebaggerd hadde. Ome Hannes was bij Visser en Smit in Paopendrecht. Hij gong wel nooit zô aarg wijd weg, mor was toch dikkels buitenaf.

Ome Teunis hà z'n hêele op 't IJsselmeer gezete, bij d'n Afsloijdijk, as bakkeschipper. Zelf hà tie 't aaltijd over de Zoijerzêê. Vroeger wazze ze dan vier weke van huis. Laeter wier dat iedere week. Hij is nooit vedder gekomme as d'n bak, mor hij was nooit zonder waark. Hij was nie getrouwd en toe opoe gesturve was bleef tie gewoon allêên in dat stoephuisie zitte.

's Zaeterdassaeves gong die 'n potjie bier haole bij 't kefee van Boete bij de spoorburg en 's zondas sting die zô 'n bietjie op d'n dijk. Dan gong die vroeg naer bed, om d'n aanderen ochend weer voor dag en daauw te vertrekke naer de Zoijerzêê. 'k Ziet 'm nog bovenaan de stoep staon, een bietjie slordig in de klere en veulal een touwchie om z'n broek. Hij gaf bekant naarges 'n cent voor uit, mor wij neefies en nichise kreges aaltijd 'n dubbeltjie van 'm.

Laeter trouwden 'k zelf ok mit 'n baggeraer die zôwat in d'n hêele wereld gewaarkt hêt. Die z'n vaoder en z'n broer zatte ok aaltijd in 't buiteland. Nou is die familie zôwat uitgesturve. D'r zijn meschie nog wel 'n paor verre neve die dat waark nog doen, mor die zijn gêên jaere meer van huis. Ze neme nou 't vliegtuig hee. 'k Hoorde 's een

zeun van 'n baggeraer zegge: "We hadde thuis acht kaander en m'n vaoder was nooit thuis". Daer wier aaltijd hard om gelache, mor 'k denk dat die moeders 'n hêël zwaer leve hadde. Ze mosse ze toch mor allêên grôôt brenge en 't gong mêêstentijds nog goed ok!

Mor om nou op 't baggermeseum trug te komme, toe 'k aal die medellechies van die klaaine meulentjes zag, toe doch 'k: "Nou wil 'k aan aale oud-baggeraers 's vraege, schrijf je aaige verhaol 's op of vertelt 't aan iemand die 't voor je op wil schrijve. Dan kanne onze achterklaainkindere nog 's leze wat hullieze voorvaoders mit dat aarmzaolige matterjaol geprestereerd hebbe. En dat is zeker nie mis!" 't Drong aalemael pas goed tot me deur, toe 'k daer in dat baggermeseum liep. Je mot 'r ok nog mor 's een kijksie gaon neme!